ततःसविदुरंधीमान्वाक्यमाहयुधिष्ठिरः॥ भीमसेनेनकोपंसनृपतिःकर्तुमर्हति॥७॥ परिक्लिष्टोहिभीमोपिहिमवृष्ट्यातपादिभिः॥ दुःखैर्बहुविधैर्धीमानरण्ये विदितंतव॥८॥ किंतुमद्वचनाद्बूहिराजानंभरतर्षभ॥ यद्यदिच्छसियावच्चगृह्यतांमद्गृहादिति॥ ९॥ यन्मात्सर्यमयंभीमःकरोतिभृशदुःखितः॥ नतन्मनसि कर्तव्यमितिवाच्यःसपार्थिवः॥ १० ॥ यन्ममास्तिधनंकिंचिदर्जुनस्यचवेश्मनि॥ तस्यस्वामीमहाराजइतिवाच्यःसपार्थिवः॥ ११ ॥ ददातुराजाविप्रेभ्योय थेष्टंक्रियतांव्ययः॥ पुत्राणांसुहृदांचैवगच्छत्वानृण्यमद्यसः॥ १२ ॥ इदंचापिशरीरंमेतवायत्तंजनाधिप॥ धनानिचेतिविद्धित्वंनमेतत्रास्तिसंशयः॥ १३॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा०आश्रम०युधिष्ठिरानुमोदनेद्वादशोऽध्यायः॥ १२॥ ॥ ७॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्तस्तुराज्ञासविदुरोबुद्धिसत्तमः॥ धृतराष्ट्रमुपेत्यैवंवाक्यमाहमहार्थवत्॥ १ ॥ उक्तोयुधिष्ठिरोराजाभवद्वचनमादितः॥ सचसंश्रुत्यवाक्यंतेप्रशशंसमहाद्युतिः॥ २ ॥ बीभत्सुश्चमहातेजानिवे दयतितेगृहान्॥ वसुतस्यगृहेयच्चप्राणानपिचकेवलान्॥ ३ ॥ धर्मराजश्चपुत्रस्तेराज्यंप्राणान्धनानिच॥ अनुजानातिराजर्षेयच्चान्यदपिकिंचन॥ ४ ॥ भी मश्चसर्वदुःखानिसंस्मृत्यबहुलान्युत॥ कृच्छ्रादिवमहाबाहुरनुजज्ञेविनिःश्वसन्॥ ५ ॥ सराजन्धर्मशीलेनराज्ञाबीभत्सुनातथा॥ अनुनीतोमहाबाहुःसौह देस्थापितोपिच॥ ६ ॥ नचमन्युस्त्वयाकार्यइतित्वांप्राहधर्मराट्॥ संस्मृत्यभीमस्तद्वैरंयदन्यायवदाचरत्॥ ७॥ एवंप्रायोहिधर्मोयंक्षत्रियाणांनराधिप॥ युद्धेक्ष त्रियधर्मेचनिरतोयंवृकोदरः॥ ८॥ वृकोदरकृतेचाहमर्जुनश्चपुनःपुनः॥ प्रसीदयाचेनृपतेभवान्प्रभुरिहास्तियत्॥ ९॥ तद्ददातुभवान्वित्तंयावदिच्छसिपार्थिव॥ त्वमीश्वरोस्यराज्यस्यप्राणानामपिभारत॥ १० ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपुत्राणामौर्ध्वदेहिकं॥ इतोरत्नानिगाश्चैवदासीदासमजाविकं॥ ११ ॥ आनयित्वाकुरुश्रेष्ठो ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छतु॥ दीनांधकृपणेभ्यश्चतत्रतत्रनृपाज्ञया॥ १२ ॥ बहून्नरसपानाढ्याःसभाविदुरकारय॥ गवांनिपानान्यन्यच्चविविधंपुण्यकंकुरु॥ ॥ १३ ॥ इतिमामब्रवीद्राजापार्थश्चैवधनंजयः॥ यदत्रानंतरंकार्यंतद्भवान्वक्तुमर्हति॥ १४ ॥ इत्युक्तेविदुरेणाथधृतराष्ट्रोभिनंद्यतान्॥ मनश्चक्रेमहादानेका र्तिक्यांजनमेजय॥ १५॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासप०विदुरवाक्येत्रयोदशोऽध्यायः॥ १३॥ ॥ ७॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इतिआश्रमवा०नैलकंठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥

Digitized by Google